

în Grecia. Cesare și supuse în două luni, mai fără de nici o resistență, totă Italia, Sicilia și Sardinia și pîno cîndu se fabircă o flotă spre a trece în Grecia, ellu purcese în Ispania și addusse la ascultare pre Afraniu și pre Petrei, locuitorii lui Pompeiu. De acollo se întorse la Roma, unde căpetă de la senatul seu dictatura, care nu o ținu de câtă 11 dille și se allesse consule de a două oră; era senatorii cei fugiti cu Pompeiu prelungira magistraților sei imperiul pre anului următorin. — Cesare trecu marea adriatică în Illuria meridionale, și incungiură pre Pompeiu în Durrați (Dyrrha chium), dară fu bătutu de dinsul în cellu dintâi conflict, și se retrasse în Tessalia îns Pompeiu, în locu de a persecută și de a nemici restele armatei celor bătute, perseveră în planul seū de a frânge pre adversarii prin fome, pîno cîndu acesta prefăcendnse că fugă trasse pre Pompeiu la Farsal, și lă constrinse a primi bătalia, în care Cesare cu 23,000 desfăcău cu totul armata cea numerosă a optimaților de 52,000, a. R. 705. Pompeiu fugi la Ptolemeu regele Egyptului, pre allu căruia părinte lă restabilisse ellu însuși în regatu. Înse curtașanii acestua puseră curse marelui Pompeiu, și lă ucciseră prin sicari. Preste câteva dille adjunse Cesare la Alessandria și plânse mórtea genere-seu. — Cându plecasse Cesare din Grecia pre urma lui Pompeiu, trămise pre M. Antoniu cu o parte de armată la Roma, ca se assecure de Italia, și se și procure imperiul supt unu titlu legitim. Aceasta contribui de allesseră pre Cesare de a două oră dictatori pre timp de unu aunu, și îdederă potestatea tribunică pre vieti, pre cuntru și dreptul de a dispune de pace și de resbellu, și de a numi guvernatorî în provincie.

XVI

Vectoriele din urmă ale lui Cesare.

In Egyptu aflâ Cesare dispute pentru tronu între Ptolemeu Dionisiu și între Cleopatra, sora lui, cari după